

☐☐ 10 Липня 2020р.

Липневий must read: 10 книжок, щоб читати у відпустці

Із читанням у відпустці асоціації типові – легке, жанрове, ненав'язливе. Проте, погодьтеся, коли з'являється зайвий час для книжки, не завжди хочеться обирати найпростіший варіант. Відпочиваючи, цілком можливо і мозок підзарядити, і набратися нових ідей, і розважитися історіями, але не лише заради самої розваги, але й щоб продовжити свої читацькі експерименти.

*Тому в добірку на липень потрапили дуже різні тематично та настроєво книжки: для читання легкого, але вдумливого; розважливого, проте із корисною метою. **Обирайте до смаку.***

Легка та відверта

Ліна Данем «Не така. Молода жінка розповідає, чого вона “навчилася”»

31- річну акторку та режисерку **Ліну Данем** імовірно ви впізнаєте, лише якщо дивились серіал **«Дівчата» (Girls)**. Але не серіалами єдиними. Данем – епатажна у своїй відвертості зуміла не лише зняти серіал про своє життя, але й написати про це книжку. Скажете, щось забагато цієї дівулі!

«Дівчата»

демонструють, що від цієї історії важко відірватись, навіть якщо вона вас дуже дратує. Цього разу у фокусі життя лише самої Ліни (а не чотирьох дівчат нового покоління після Кері Бредшоу). Проте епоха та етапи дорослішання ті самі. На відміну від героїнь

«Сексу і міста»

, такі дівчата не живуть на Манхеттені, розкіш їм не світить, і за рахунок світських колонок не купують гори дизайнерського взуття, батьки не дають гроші просто так, хлопець може виявитись геєм, а найкраща подруга зняти про вас артхаусне кіно.

У мемуарах Ліна розповідає про себе. Таке читання чистої води guilty pleasure, наче ви знайшли ту подругу, яку можна слухати без перестанку. Або чужий щоденник. Або чужий щоденник такої подруги. І це саме та подруга, із якою можна зачепити найбільш важливі-непристойні-інтимні (потрібне підкреслити) теми. На перший погляд виглядає огидно і надто вульгарно. А найстрашніше, що Ліна змальовує наше покоління! Проте

дивитися прямо у вічі – корисно, навіть самому собі.

Читати: на пляжі, але в затінку; попиваючи каву, чи прохолодний коктейль та закушуючи хлібцями (після розділу про дієти, захочеться відмовитись від калорійної їжі); якщо цікавлять феміністичні теми, та жіночі історії без прикрас. Щоб точно пересвідчитись, чи Данем це ваше, перегляньте одну (не більше) серію «Дівчат».

Смішна та про канікули

Нарине Абґарян «Манюня пише фантастичний роман»

Вірменська письменниця Нарине Абґарян мала свою групу підтримки та шанувальників ще із часів ЖЖ. Саме так почалась її кар'єра – із коротких історій про радянське дитинство. Згодом ці оповідки і стали книжкою про **10-річну Нарине** (так, саму письменницю) та її найкращу подругу **Манюню** “**бойовий чубчик**”

. А ще її запальну бабцю Ба. Історії Абґарян чіпляють своєю близькістю. Плюс-мінус вони дуже схожі на дитинство читачів, які виростили у 80-90-ті. Той самий дефіцит, прані пакетики, купи консервації, і батьки, які не надто багато мають часу на виховання. І от в цьому вакуумі народжувалося місце для літніх вигадок малих дівчат.

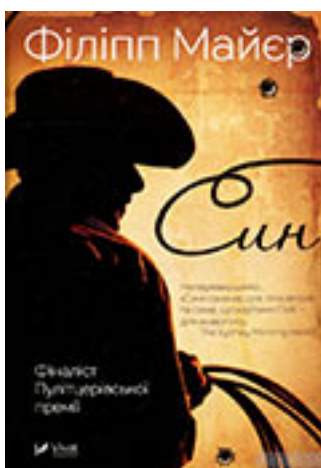
Хоча й [«Манюня»](#) – це начебто для дітей і про дітей. Перше виглядає сумнівно. Дорослим таке читати буде набагато цікавіше саме за рахунок близькості реалій. Малим читачам прийдеться звертатись до батьків за поясненнями.

Україна чи Вірменія тут ролі не грає, і ви знаєте чому. Книжка змальовує часи і реалії однієї країни. Але головна перевага її у здатності змусити сміятися (можливо, часом крізь сльози). Не сум і ностальгію, а сміх пропонує Абгарян. Найкорисніший із можливих варіантів. Наразі є дві частини “Манюні” перекладені українською.

Читати: у відпустці; жуючи абрикоси та черешні, та стріляючи кісточками у кущі; із легким та вільним від моралізаторства та занудства настроєм; якщо не вистачає канікул, та дози дитинства.

Серйозна, історична, кривава

Філіпп Майер [«Син»](#)

Від умовно легкого читання переходимо до серйозного. Роман американського письменника **Філіпа Майєра** «Син» удостоївся звання “дуже гідного твору в історії сучасної літератури США”. Досі тривають суперечки, чи справедливо у 2014 році **Пулїтцерівську премію** отримав

«
[Щиголь](#)

»
Донни Тартт

, адже

«**Син**»

не менш (а на думку багатьох критиків) і більш сильний та масштабний роман.

Полотно роману змальовує дуже цікаву та важливу, як географічно, так і часову епоху, Дикого Заходу. Якщо ви кохаєтесь у вестернах, то так, це про те, але й не дуже. Уся романтика, присутня у фільмах про ковбоїв на конях, тут була змита та перетерта із брудом та кров'ю прерій.

І центрі історії – доля сім'ї Мак-Каллоу. 1849 рік, Техас, **13-річний Ілай** одного вечора, будучи за старшого, стає свідком убивства власної матері та братів і сестер. Індіанці команчі забирають хлопця із собою. Вбивці стають рідними, а він серед них своїм. Проте після знищення племені, Ілай повертається до білих. Історія сповнена пристрасті, ненависті, зрад, прагматизму, та практичних розрахунків. Де немає хороших і поганих, і тому її так і цікаво читати.

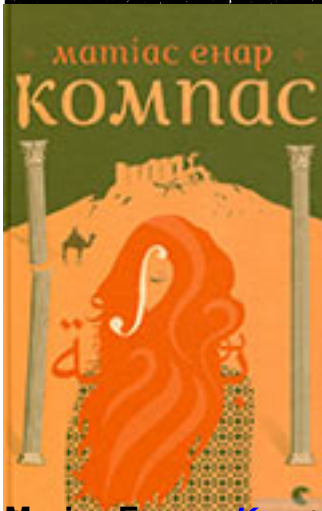
Читати: якщо родинні саги – це ваше і вас не лякає родинне дерево героїв на початку роману; якщо прагнете довгої і змістовної історії із атмосферою Дикого Заходу, якщо вас не лякають зрізані скальпи та жорстокість в літературі. А якщо ця книжка вам заїде і полюбитися, можна переглянути серіальну екранізацію із Пірсом Броснаном в головній ролі.

Класична, лаконічна, смішна

О. Генрі «Поросяча етика»

[Пороссяча етика](#) - це переклад творів О. Генрі, виданий у видавництві «Добризна».

[Компас](#) - це переклад творів Матіас Енар, виданий у видавництві «Добризна».

[8 обсер](#) - це переклад творів, виданий у видавництві «Добризна».

[Орхан Памук - Химерність моїх думок](#) - це думки про життя, про місто, про релігію, про любов, про владу, про мистецтво, про мову, про історію, про культуру, про політику, про економіку, про соціалізм, про демократію, про свободу, про справедливість, про людину, про Бога, про щастя, про біль, про смерть, про життя, про маленьке життя.

[Ганья Янагігара - Маленьке життя](#) - це історія про життя, про любов, про владу, про мистецтво, про мову, про історію, про культуру, про політику, про економіку, про соціалізм, про демократію, про свободу, про справедливість, про людину, про Бога, про щастя, про біль, про смерть, про життя, про маленьке життя.

[Кері Хулме - Руїни Бога](#) - це історія про життя, про любов, про владу, про мистецтво, про мову, про історію, про культуру, про політику, про економіку, про соціалізм, про демократію, про свободу, про справедливість, про людину, про Бога, про щастя, про біль, про смерть, про життя, про маленьке життя.